

ВІСНИК ХУСТЩИНИ

№ 33

11 квітня 2026 року

Великодня поїздка на передову

Напередодні одного з найбільших християнських свят – Воскресіння Господнього – голова ОВА **Мирослав Білецький** здійснив робочу поїздку на передову, де зустрівся із закарпатськими військовими, які боронять Україну на різних напрямках.

Першою зупинкою стала зустріч із воїнами підрозділу «Стугна» Головного управління розвідки у складі спецпідрозділу «Тимура». Як зауважив **Мирослав Білецький**, ще за кілька

днів до цього одному з бійців підрозділу вручили спільну відзнаку обласної військової адміністрації та обласної ради в Ужгороді, а вже нині вдалося зустрітися з військовими безпосередньо у прифронтовому Запоріжжі.

Під час поїздки захисникам передали автомобілі, дрони та святкові гостинці, які збирали жителі області. «Ці хлопці і дівчата щодня ризикують життям, щоб наблизити мир. Закарпаття і надалі підтримуватиме підрозділ ГУР у боротьбі за звільнення української землі», – наголосив очільник області, подякувавши кращим за ак-

тивну участь у підготовці допомоги.

Наступною стала зустріч із військовими 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади. Захисникам передали автомобілі, дрони, автономні джерела живлення, а також великодні гостинці, підготовлені жителями різних куточків Закарпаття. Окрім цього, військовим вручили почесні грамоти та нагрудні знаки «Честь і доблесть Закарпаття», а також листи й малюнки від дітей.

Під час спілкування сторони обговорили ситуацію на фронті та подальшу підтримку підрозділу для підвищення його ефективності.

Також **Мирослав Білецький** зустрівся з військовослужбовцями 26-го окремого Закарпатського полку Національної гвардії України. На передову доправили автобус, дрони, генератори та святкові гостинці. Військових, які проявили мужність у боях, відзначили почесними грамотами та нагрудними знаками. Під час зустрічі йшлося про подальшу співпрацю та підтримку підрозділу

для посилення його боєздатності.

Окремо очільник області відвідав бійців підрозділу «Карпатська Січ». Під час зустрічі він привітав **Тараса Деяка** з обранням до Ради ветеранів війни за незалежність України при Міністерстві у справах ветеранів.

Військовим передали автомобілі, дрони, автономні джерела живлення, домашні страви та великодні гостинці. Під час спілкування обговорили підтримку підрозділу, розвиток ветеранської політики та можливі спільні проекти. Особливу увагу приділили інженерним розробкам військових, які допомагають виконувати бойові завдання, зокрема завдяки мобільності та прохідності техніки.

У межах поїздки **Мирослав Білецький** також

зустрівся з командувачем Сил безпілотних систем ЗСУ **Робертом Бровді** («Мадяром»). За словами очільника області, сучасні українські командири формують нову генерацію військового керівництва, орієнтовану на результат і стратегічну перемогу.

Не оминули увагою і 33-тю окрему механізовану бригаду, яка веде бої на Запорізькому та Харківському напрямках. Підрозділ

Конгрес місцевих та регіональних влад при Президентові України

Стор. 2

Як святкували Великдень на Закарпатті

Стор. 4

Ветерани й ветеранки Закарпаття можуть отримати кошти на спорт

Стор. 5

Під час зустрічі також обговорили подальшу підтримку військовослужбовців, ветеранів та їхніх родин. В області продовжують розвивати ветеранську політику, щоб забезпечити належну увагу та турботу про захисників.

Завершуючи поїздку, **Мирослав Білецький** привітав військових із прийдешнім Великоднем, побажавши їм міцного здоров'я, сили духу та якнайшвидшого повернення додому.

Інформує
Закарпатська ОВА

На Хустщині зустріли Героя, який повернувся з полону

У Довжанській громаді відбулася надзвичайно зворушлива та довгоочікувана подія. Мешканці села Липецька Поляна з радістю, хвилюванням і сльозами на очах зустрічали нашого Героя – воїна **Петрецького Івана Івановича**, який після тривалого перебування в полоні нарешті повернувся додому.

Це була мить, яку важко передати словами – мить, у якій переплелися біль пережитого, надія та безмежна радість повернення. Діти зі щирим захопленням вдивлялися в обличчя Героя, а дорослі зу-

стрічали його зі сльозами на очах, сповненими гордості, вдячності та глибокої поваги.

Ця подія об'єднала всю громаду, адже повернення кожного захисника – це велика радість і водночас нагадування про ціну нашої свободи.

Ми щиро радіємо поверненню нашого воїна та від усього серця бажаємо йому і його родині міцного здоров'я, душевного спокою, сили, підтримки близьких і якнайшвидшого відновлення.

Дякуємо за мужність, витримку та незламність!

Повідомляє Довжанська селищна територіальна громада

Незабаром у Хусті з'явиться Логістичний центр професійної освіти

Це – один із результатів співпраці Закарпатської та Донецької обласних військових адміністрацій.

Голова Закарпатської ОВА **Мирослав Білецький** повідомив, що під час візиту в регіон колеги **Вадима Філашкіна** оглянули об'єкт, де майбутні робітники здобуватимуть практичні навички з окремих професій, а доросле населення зможе у короткі строки пройти перекваліфікацію.

Базою стануть два професійно-технічні заклади Донецчини – із Краматорська та Костянтинівки. У Хусті облаштують навчальні майстерні та приміщення для виробничого навчання, гуртожиток для здобувачів освіти та педагогів.

«Відкриття такого центру – це про створення умов для молоді, де вона здобуватиме професію у безпечному середовищі. Це також наша реакція на потреби ринку праці та підприємств, яким для роботи і розвитку вкрай потрібні фахівці», – підкреслив керівник ОВА.

Мирослав Білецький спільно з **Вадимом Філашкіним** на території майбутнього Логістичного центру професійної освіти висадили сакури – особливе для Закарпаття дерево – як символ намірів і спільних дій заради дітей та відбудови країни.

«Наша область була і залишається надійним тилом та опорою для прифронтових регіонів. Працюємо далі задля підтримки наших людей», – наголосив очільник Закарпатської ОВА.

Мирослав Білецький узяв участь у засіданні Конгресу при Президентові України

Керівництво Закарпаття спільно з головами десяти громад та обласними депутатами долучилися до роботи першого в цьому році засідання Конгресу місцевих та регіональних влад при Президентові України за участю **Володимира Зеленського**.

Безпосередня комунікація органів місцевого самоврядування і центральної влади дає можливість оперативно інформувати про важливі державні програми та ініціативи з одного боку та повідомляти про специфіку їх впровадження на місцях – з іншого.

«Особливо цінно – почути відповідь і думку Глави держави. Так, під час засідання говорили про мирні переговори та підготовку до зими, громади ставили запитання щодо впровадження реформи старшої школи, а в цьому контексті – про забезпечення шкільними автобусами та ремонт автошляхів, що ведуть до навчальних закладів, тощо», – зауважив

голова Закарпатської ОВА **Мирослав Білецький**.

Знаково, що обговорення майбутнього освіти переросло у конкретну ініціативу від молоді. До засідання доєднався ректор УжНУ **Володимир Смоланка** разом із активною студентською спільнотою. Вона виступила з пропозицією розширити формат Конгресу і створити

майданчик також для молоді, яка бажає брати участь у житті своїх громад та країни. Така ідея зацікавила Президента, тож незабаром очікується відкриття нової платформи діалогу.

Керівництво області подякувало Главі держави за постійну увагу до розвитку регіонів та потреб людей, адже саме зі стійкості кожної громади починається сила всієї країни.

Зокрема, **Володимир Зеленський** вручив державні нагороди трьом закарпатцям. Орденом «За заслуги» III ступеня Глава держави нагородив:

♦ **Андрія Делятинчука**, Ясінянського селищного голову;

♦ **Василя Коштуру**, Великолучківського сільського голову;

♦ **Назарія Павлія**, депутата Хустського районної ради.

Вітаємо краян із високими відзнаками! Отримати нагороду з рук Президента – особлива честь!

Прапор Надії сьогодні замайорів у Міжгір'ї

Біло-чорний стяг підняли як символ підтримки та боротьби за Воїнів, які вважаються зниклими безвісти та перебувають в полоні. Також це знак солідарності з їхніми родинami. А ще це нагадування про незламність українського народу та віру в повернення кожного Захисника додому.

Прапор підняли військові, наші земляки, які повернулися з полону. Чорний колір символізує смуток та біль, наші переживання за близьких людей, які зараз не можуть бути поруч з нами.

Білий – це надія. Ми всі віримо, що настане день, коли Воїни зможуть повернутися додому, обійняти своїх рідних. Нехай так і станеться. Молимося за те, аби і наші земляки, жителі Міжгірської громади, і кожен український Захисник одного дня повернулися додому. Віра та надія – завжди з нами.

Прапор Надії – неофіційний символ, започаткований в Україні у 2025 році з метою шанування пам'яті про українських військовополонених та зниклих безвісти під час російсько-української війни.

Ідея належить командирю бригади морської піхоти ВМС ЗСУ, учаснику оборони Маріуполя та колишньому військовополоненому.

Повідомляє Міжгірська громада

У Керецьківській громаді відбувся фестиваль-конкурс «Переможна писанка!»

У Керецьківській територіальній громаді напередодні Великодніх свят відбувся яскравий цикл культурно-освітніх заходів, об'єднаних ідеєю збереження та популяризації українських народних традицій. Кульмінацією святкувань став п'ятий фестиваль-конкурс «Переможна писанка!», який вкотре довів: писанкарство – це не лише мистецтво, а й жива нитка, що єднає покоління.

Упродовж визначеного періоду заклади освіти та культури громади активно долучилися до проведення тематичних заходів. У Кушницькому ЗДО №1, Кушницькому ЗДО №2, Лисичівському ЗДО, Березниківському ЗДО та Керецьківському ЗДО було організовано майстер-класи з виготовлення писанок, виставки дитячих малюнків на великодню тематику, а також творчі заняття з випікання та оздоблення святкових пасок. Малеча з великим захопленням відкривала для себе символіку Великодня, вчилися працювати з кольором і орнаментом, переймаючи традиції від наставників.

Не менш насиченою була програма у закладах загальної середньої освіти. Учні Кушницького ліцею, Керецьківського ліцею, Березниківського ЗЗСО I-III ступенів та Лисичівського ЗЗСО I-III ступенів взяли участь у майстер-класах з писанкарства, художніх виставках і кулінарних ініціативах. Особливу атмосферу створили майстер-класи від кількох кухарів, під час яких школярі разом готували та прикрашали великодні паски.

До святкових заходів активно долучилися й мистецькі заклади – Кушницька мистецька школа ім. О. Рішаві та Керецьківська мистецька школа. Їх вихованці представили творчі роботи, що вирізнялися глибоким змістом, тонким відчуттям кольору та шанобливим ставленням до народних традицій.

Окрасою кожного населеного пункту громади стали великодні дерева та святкові композиції, створені спільними зусиллями учнів, педагогів і працівників культури. Вони додали святам особливого колориту та згуртували громаду навколо спільної ідеї.

Феєричним завершенням усіх заходів став фестиваль-конкурс «Переможна писанка!», який відбувся на базі Керецьківського ліцею. У конкурсі взяли участь 75 учасників у трьох вікових категоріях, які змагалися у трьох номінаціях: мальован-

ка (традиційна закарпатська писанка лаком), традиційна писанка воском та сучасна писанка.

Цьогорічні теми конкурсу надихали учасників на глибоке осмислення традицій: «Обереги нашої родини» – для традиційної писанки та мальованки, і «Нове життя традиції» – для сучасної писанки. У кожній віковій категорії учасники демонстрували свої вміння у різних

техніках, працюючи на заздальгидь підготовленій яєчній шкаралупі.

Журі оцінювало роботи за відповідністю традиціям, художнім рівнем, естетичним враженням, охайністю та майстерністю виконання. І варто відзначити – роботи учасників вражали вишуканістю, глибиною задуму та високим рівнем майстерності. Кожна писанка була унікальною, наповненою символами, теплом і любов'ю до рідної культури.

Завершальним акордом великодніх ініціатив стала зворушлива акція «Кошик для захисника». Учні закладів освіти та вихованці дитячих садочків зібрали та надісла-

ли українським захисникам освячені пасочки та продуктові набори. Цей щирий жест став проявом вдячності, підтримки та єдності, що сьогодні як ніколи важливі для нашої країни.

Проведені заходи ще раз підтвердили: у Керецьківській громаді шанують традиції, виховують талановиту молодь і формують сильне, свідоме покоління українців, яке береже свою культурну спадщину та з вірою дивиться у майбутнє.

Ганна ОСТОЛОШ,
начальник відділу освіти,
молоді та спорту, культури
і туризму Керецьківської
сільської ради

У Зарічанській громаді відбувся благодійний фестиваль-ярмарок «Диво-кошик Великодній»

Спільними зусиллями вдалося зібрати 78 900 грн, які будуть передані на потреби Збройних Сил України. Крім того, воїни отримають і великодні смаколики від громади.

До ярмарку долучилися працівники сільської ради, педагогічні працівники закладів дошкільної та загальної середньої освіти, Центру позашкільної освіти, закладів культури та молодіжного центру.

Учні Вільхівського ліцею та вихованці Центру позашкільної освіти при Нижньоболотнянській гімназії ознайомили

присутніх зі звичаями, традиціями і обрядами святкування Великодня, значенням писанки.

Також під час заходу проводились майстер-класи з випікання та оздоблення паски, виготовлення писанок у різних стилях та великодніх атрибутів з підручних засобів.

Щиру подяку висловлюють нашим Захисникам і Захисницям – саме завдяки їм діти мають змогу жити, творити, навчатися та створювати таку красу. Низький уклін за вашу мужність і жертвність!

Разом – до Перемоги!

Повідомляє
Зарічанська громада

У Довжанському палаці-фортеці графів Телекі відбулося справжнє свято українських традицій

Йдеться про яскраву виставку-ярмарок «Боржавська писанка-2026».

Цей день об'єднав навколо себе творчих, натхненних людей, які з любов'ю бережуть і примножують наше культурне надбання. Писанки, великодні композиції, створені закладами освіти, культури та всіма охочими учасниками, вражали своєю красою, символізмом і різноманіттям.

Для гостей діяли цікаві локації, де кожен міг відчутти атмосферу свята, зробити яскраві світлинки у тематичній фотозоні, скуштувати за-

пашної кави, чаю та смачних великодніх гостинців.

Особливого настрою додала святкова культурна програма за участі хору «Боржава», яка наповнила простір пісню, великоднім теплом і справжнім українським духом.

«Боржавська писанка» – це не просто ярмарок, це жива традиція, що єднає покоління, зберігає нашу ідентичність і дарує відчуття світла, віри та надії. Разом з тим, це чудова можливість долучитися до збору для наших славних Збройних Сил України, яким ми завдячуємо кожним днем та кожною можливістю.

Інформує Довжанська
селищна рада

Як святкували Великдень на Закарпатті

«**М**ожьсміло казати, що Великдень у русина є празник празників: Великдень для русина се середина року, до Великодня ладяться довго, Великодня чекають нетерпеливо», – писав наприкінці XIX століття священник, письменник і етнограф **Юрій Жаткович**.

Великдень у закарпатських українців супроводжувався багатьма колоритними обрядами й був найбільш очікуваним святом року. Навіть найбільш бідніші сім'ї збирали у кошик добірну їжу, вдягали святкове вбрання та йшли до церкви. Із віддалених гірських поселень до храмів їхали возами, сходилися пішки, а після служби квапилися додому. Кожен намагався якнайшвидше принести рідним великодню смакоту після довгого посту і промовити святкове вітання: «Христос воскрес! Воістину воскрес!».

ПАСКА – ВСЬОМУ ГОЛОВА

Українці вірили: все, що святять у кошику на Великдень, має особливі властивості. Перед святом – у Великий вівторок, у Чистий четвер та у Велику суботу жінки пекли паски та розписували писанки.

Випікання паски було однією з найважливіших справ для газдині. Святковий хліб старалися спекти якнайбільшим, бо великий буханець свідчив про заможність сім'ї. Згаданий етнограф **Юрій Жаткович** писав, що наприкінці XIX століття паски пекли лише з пшеничного борошна. І тісто іноді важило 20-25 кілограмів!

За давнім звичаєм, жінка починала місити тісто на зорі, стоячи на гуні. Вважали, що таким чином привернуть багатство. До борошна, крім води та солі, додавали яєчні жовтки, мед чи цукор, а в окремих селах – ще й зубчик часнику. Тоді вимішану глизу перекладали у велику дерев'яну миску і трясли доти, доки тісто не ставало належної форми. Зверху паску декорували орнаментом у формі віночка, пташок, хрестиків і зірочок. Щоб захистити виріб від злих духів, його накривали рушником, а згори ставили

шутку – освячену на Вербну неділю лозу. Після викисання паску ставили на дерев'яну лопату й саджали до печі. Поки хліби пеклися, господині не дозволялося сідати.

У день приготування паски також радили не давати в борг, суворо забороняли вилазити на піч.

Закарпатський історик **Михайло Тиводар** писав, що у східних районах краю паски пекли відносно невеликими. Зверху їх оздоблювали виготовленим із тіста плетінням, віночками та трояндами. У заможних сім'ях, окрім головної паски, пекли ще й малі пасочки – щоб подарувати хрещеникам і нужденним.

На Закарпатті вірили: якщо паска в печі добре росте, то буде хороший врожай, а сім'я житиме довго. Якщо не виросте – земля вродить погано. Якщо трісне посередині – у родині хтось помре. Попіл і вугілля з-під паски збирали й висипали на грядки.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ

Опівночі перед Великоднем віряни йшли до церкви на всеношну літургію. У деяких селах жінки, перш ніж іти до церкви, вигрібали з печі вуглики, наступали на них і промовляли: «Як не пристало до ноги угля, так би не пристало до ня зло». Дівчата мили обличчя у воді, в якій варили великодні яйця, щоб мати гладке та чисте обличчя. Дехто, йдучи на богослужіння, брав часник і сіль, щоб відлякували нечисту силу.

У гірських селах перед всеношною поблизу церков (в окремих селах – на цвинтарях) розпалювали вогнища. Розкладав його звечора пономар (церківник) і кидав у вогонь сміття з церкви. Таким полум'ям також очищали церкву. Люди, йдучи до храму на ніч, залишали в хаті вогник, щоб до оселі не увійшли нечисті сили. Після церковної служби, коли в храмі урочисто проспівали: «Христос воскрес!» і подзвонили в усі дзвони, люди розходилися по домівках, але не спали.

Що ж було у святковому кошику? На Закарпатті навіть найбільш бідніша сім'я збирала у кошар паску, шовдаря, свиняче копчене чи в'ялене стегно, писанки або крашанки, ковбаси, масло, сало, хрін,

цибулю та навіть пляшечку горілки чи корчажку вина. Зверху наїдки накривали вишитим рушником.

Михайло Тиводар описував, що наприкінці XIX та на початку XX століть у селах колишнього Марамороського комітату паски несли до церкви у вовняних чи полотняних саквах, а в інших комітатах – у вишиваних скатертинах. Традиція використання пасхальних кошиків поступово поширювалася із села Іза, що в Хустському районі.

У більшості сіл паску ніс до храму голова сім'ї – батько, якщо його не було – старший син. Якщо не було й сина, то кликали сусідського хлопця. Втім кошар із великодніми стравами могли несли й мати з дочкою.

Прийшовши на церковне подвір'я, люди ставали з кошиками довкола храму. На Рахівщині, зокрема у селищі Ясіня, віряни розкладали їх для освячення на могилах предків. Процесія з хрестом і корогвами проходила між рядами, і священник кропив освяченою водою великодню їжу.

«АБИСЬ У ЛЮДЕЙ БУЛА ТАКА ВЕЛИЧНА, ЯК ПАСКА ПШЕНИЧНА»

Після освячення пасок усі чимдуж поспішали додому. Люди вірили: хто першим прибіжить до своєї хати, той буде першим на селі, першим впорає польові роботи, збере врожай і буде щасливим. Хто прийде додому останнім – з тим протягом року траплятимуться нещастя.

Перш ніж сісти до великоднього столу, на закарпатській Лемківщині та Гуцульщині газда обходив господарку. Чоловік йшов навколо хати, хліва, розмовляв із худобою

довження роду. Закарпатці приписували писанкам і крашанкам, а також і шкаралупі від вбитих у паску яєць, магічну силу. Вважали, що вони відвертали зло та хвороби від людей і свійських тварин, сприяли гарному врожаю.

Шкаралупу від вбитих у паску яєць чіпляли на дерева або втикали в городі на паляцях. Вірили, що при бурях та грозах, якщо внести таку шкаралупу надвір, можна відвернути блискавку.

На Тячівщині, Хустщині й Міжгірщині ширилися вірування, що стосувалися худоби, пов'язані з великодніми фарбованими і нефарбованими «видутками». Шкаралупу нанизували на нитку й розвішували над входом до хліва. Коли заходила чужа людина, вона мимоволі оглядала оболонку від яйця, і лише потім

– просив, щоб корови, вівці щедро давали молоко.

У деяких селах Закарпаття, перш ніж увійти до хати з паскою, під поріг стелили рушник чи гуню і ставали на них. Тричі вклонившись, промовляли: «Христос воскрес!» – стільки ж разів відповідали: «Воістину воскрес!». Після цього заходили до хати і ставили освячені великодні страви на стіл.

Згаданий **Михайло Тиводар** описував, що батько, у якого донька була на виданні, прикладав до її голови паску і проказував: «Абись у людей була така велична, як паска пшенична». Потім господар освяченим хлібцем торкався всіх свійських тварин, щоб вони стали такими ж тучними, як паска. На Гуцульщині, у Рахівському районі, від буханця відрізували три шматочки й давали маржині з'їсти, аби була здорова. Вершечок паски з віночком зрізали і зберігали до кінця великоднього тижня, а потім згодовували худобі.

За столом уся сім'я промовляла молитву. Споживання великодньої освяченої їжі починали із паски та яйця. Писанку чи крашанку розрізали: по шматочку на кожного члена сім'ї. Кожен мав спожити свою частинку, щоб у родині панували любов і злагода. Лише після цього переходили до інших великодніх страв.

ВІДВЕРНЕ БУРЮ, НАПАСТІ І ВРОКИ

Особливу роль під час великодніх свят відігравало яйце – як символ світотворення, зародження життя та про-

дивилась на тварину. Вважали, що таким відволіканням гостя худобу захищали від зурочень. Шкаралупу також товкли й підсипали в їжу свійській птиці, щоб краще неслася.

У деяких селах писанки закопували на полі, щоб був добрий урожай. Були й інші ритуали: коли хтось помирав на сам Великдень, йому в труну обов'язково належало покласти писанку. На Пасху нашашка (хресна) обов'язково дарувала хрещенику чи хрещениці варену писанку чи крашанку як оберіг і на щастя. Подароване яйце зберігали до наступної Пасхи – воно «захистило від напасті й наврочення».

Вареними писанками бавились у так звані «цьоканки» – ставали одні навпроти одних і злегка вдаряли яйцями. Чия тріснула – той програв.

На Великдень біля церкви проводили веселі ігри. Вважають, що деякі традиційні забави здавна відігравали певну магічно-обрядову роль. Передовсім то була розвага. Селяни казали: «Без бавки був би сумний Великдень».

Спочатку хлопці й чоловіки влаштовували свої забави окремо від дівчат. Лише від 1920-1930-х років парубки та дівчата почали збиратися на спільні ігри. Забавлянки дівчат були переважно розважальними, а хлопців – змагальними. У ці дні молодь активно знайомилась і зближувалась. Невдовзі після Великодня у селах починався сезон весіль.

Михайло МАРКОВИЧ

Історія зниклого воїна Іллі Катрича: рік очікування і віри

«Хочу додому! Знайдіть мене!» – напис на одному з плакатів фотовиставки, організованої сім'ями воїнів, які рахуються пропалими безвісти або полоненими, здалеку привертає увагу. На запитання: чому написали саме так, мама зниклого майже рік тому Іллі Олександровича Катрича Ольга Омелянівна, каже, що впевнена, що її сонечко, наймолодший з п'яти дітей, де б він зараз не був, хоче додому.

– Яюсь незвично про сина – сонечко, донька не ображається? – цікавлюся у співрозмовниці.

– Ілюшка у мене пізній, інші сини старші, а у Жанни дитина лише на кілька років молодша від дядька. То ж брата Жанна також сприймає скоріше, як свою дитину. Завжди балувала його нарівні з власною донькою.

– Він у нас справді особливий, дуже добрий, щирий, співчутливий, а ще – відповідальний і надійний. Коли ставить перед собою мету – чітко прямує до неї, – продовжує п.Ольга.

Після закінчення 9 класів у рідному селі Обава, яке розкинулося у долині серед карпатських лісів, Ілля подався на заробітки в Київ. Йому хотілося самостійності, хотілося довести, що він вміє заробляти. Бо у селі всі одне одного знають, всі на виду і працюovitість тут одна з найбільших чеснот.

Старші сини давно розлетілися з рідної хати, на батьківському обійсті мав залишитися саме Ілля, саме для нього мама продовжує доводити до пуття новий будинок, постійно їздить на заробітки у Польщу.

Ілля мріяв стати військовим, може тому, що завжди старався показати, що нічим не поступається братам. Вони – високі, фізично сильні, а Ілюшка вдався в мене, невисокого зросту, на вигляд, як хлопчик. Може тому захоплювався й «чоловічим» видом спорту – «тягав» штангу. А ще він заробляв гроші, купляв машину, ганяв на ній, розбивав, купляв нову... – і плачучи, і сміючись водночас, згадує мама. Я завж-

ди за нього переживала і ніколи не підтримувала бажання стати військовим.

– Я якраз була закордоном, коли Жанна зателефонувала і сказала, що брат підписав контракт, – продовжує розповідати п.Ольга.

Тоді вона кинула все і поїхала у Теревовлю на Тернопільщині, де Ілля перших півроку мав опанувати обрану професію, але не встигла. Син прийняв присягу і не збирався їй зраджувати.

Війна заскочила хлопця на кордоні з Білоруссю. Близько 5.00 ранку підступний ворог кинув на штурм території України артилерію, авіацію, бронетехніку...

Пані Ольга зберігає фотографію – Ілля після першого бою, обличчя чорне, закіптюжене, на якому залишили свій слід рясні сльози.

– Думаю, саме тоді син став по-справжньому дорослим, – замислено каже мама. – Він завжди панічно боявся крові, а тут гуркіт, жах, смерть... До того ж, намагаючись врятувати побратима, старався допомогти, зробив, що зміг, а потім сам втратив свідомість.

На яких тільки позиціях не побував старший солдат Ілля Катрич, отримав поранення під Бахмутом, був контужений. За час служби кілька разів побував у відпустці. Командир завжди хвалив бійця, дякував мамі, що виростила такого мужнього, надійного, щирого і доброго хлопця.

Під час однієї з відпусток (у червні 2023 року), Ілля відгу-

ляв весілля, одружився з дівчиною, з якою зустрічався з 15 років, а потім не було більш відповідального від нього батька – мала Софійка стала його щастям, – схлипує бабуся.

26 травня 2025 року Ольга Омелянівна прокинулася від незрозумілої тривоги, одразу зранку почала телефонувати в Україну, але телефон Іллі мовчав.

А 1 червня подзвонила заплакана Жанна: «Мамо, їдь сюди, Ілюшка пропав!».

Пані Ольга знову поїхала додому, почалася офіційна круговерть: заява у поліцію, здача ДНК, дзвінки куди тільки можна і кому. Командир розповів, що хлопці були на самому передньому краї, буквально впритул з ворожими позиціями, «Мадярчик» (позивний Іллі) отримав поранення в ногу, але пересувався самостійно, разом з побратимами намагався вибратись до своїх, але...

Що за тим «але» комбат не сказав, але попросив: вірте, що син живий!

Родина вірить. Сестра Жанна зареєструвалася на всіх можливих сайтах, відслідковує всі повідомлення, мама постійно купує синові обновки.

– У Польщі можна купити дуже гарні речі, а Ілюшка невисокий, як підліток, йому важко придбати дорослий одяг на свій розмір, тому я щоразу, зайшовши в магазин, не втримуюсь, – знову витираючи сльози, розповідає мама, – і купую. Вже зібралася ціла колекція спортивок, тенісок, сорочок. От тільки обув не купую, сам мусить поміряти.

І вдома, в Обаві, і в житлі за кордоном, пані Ольга всюди розклала фотографії сина.

– Я щоранку вітаюся з Ілюшою, поздоровляю його з святами, скаржусь йому на здоров'я – тяжка праця дається знаки. Так хочеться, щоб він відгукнувся, сказав: «Мамо, відпочинь, я сам справлюсь»...

Виплати, які мати отримує, як родина зниклого безвісти, чекають Іллю, хай витратить сам, коли повернеться...

... Ілля був ще зовсім маленьким, але вже розумів, що мама любить квіти, він нарав на городі підсніжників, приніс в кулачку разом з торішнім листям, з корінцями, щоб привітати маму з днем народження.

– Щороку на 8 березня, а це і мій день народження, я чекаю, що отримаю букетик підсніжників від Іллі, бо це вже стало нашою традицією. Цього року він не зміг принести мені квіти, але я вірю, що згадував, вітав мене, я знаю, що він дуже хоче додому, ми шукаємо його, чекаємо...

Будь який натяк на те, що Ілля знайшовся і мама готова в ту ж мить кинути все і поїхати до сина, хоч в росію, хоч на край світу. Щоб обійняти, захистити, врятувати свого найменшенького, своє сонечко – сина Ілюшку.

Ядвіга БАЛОГА,
заслужений журналіст
України

Ветерани й ветеранки Закарпаття можуть отримати кошти на спорт

За державною програмою «Ветеранський спорт» захисники та захисниці можуть отримати 1 500 грн на квартал для занять спортом і відновлення.

Гроші можна використати для оплати відвідування тренажерних залів, басейнів та інших закладів фізичної культури.

Черговий етап подачі заявок триває до 20 квітня.

Щоб подати заявку:

- ◆ Увійдіть до застосунку Дія.
- ◆ Перейдіть до розділу «Ветеран PRO».

◆ Оберіть послугу «Ветеранський спорт».

◆ Виберіть Дія.Картку для отримання виплат та надішліть заяву.

Після схвалення заявки кошти надходять орієнтовно протягом 6 робочих днів.

Скористатися програмою можуть ветерани, ветеранки та учасники бойових дій з інвалідністю. Вона доступна в 11 спортивних закладах і клубах Закарпатської області.

Перелік доступний за посиланням: <https://tinyurl.com/mkjac4vd>.

Інформує
Закарпатська ОВА

У Білківській громаді до Великодня поліцейська організувала благодійну акцію для дітей

У Хустському районі поліцейська офіцерка Білківської громади спільно з сільським головою привітали з прийдешнім Великоднем дітей із родин внутрішньо переміщених осіб, загиблих захисників, а також тих, хто потребує особливої уваги та підтримки.

Поліцейська офіцерка громади **Віта Горзов** разом із сільським головою **Василем Зейканом** провели благодійну акцію «Великодній пасочка». До участі запросили дітей загиблих захисників, родин ВПО, які нині проживають у шелтерах у селах Білки та Імстичово, а також багатодітні сім'ї та родини, що опинилися у складних життєвих обставинах.

Захід відбувся на базі поліцейської станції. Дітям вручили святкові великодні набори, привітали зі святом та побажали миру, тепла і добробуту.

У громаді такі ініціативи вже стали доброю традицією. За словами **Віти Горзов**, подібні зустрічі не лише дарують дітям радість, а й сприяють зміцненню довіри між правоохоронцями та мешканцями, а також розвитку відкритого діалогу в суспільстві.

Особливо в непрості часи важливо підтримувати одне одного, адже саме згуртованість і взаємодопомога допомагають громаді залишатися сильною та єдиною.

Відділ комунікації
поліції в Закарпатській області

З робочим візитом Пилипецьку громаду відвідала чеська делегація краю Височина

Пилипецька громада мала честь приймати з робочим візитом делегацію з краю Височина (Чеська Республіка). У ході візиту гості ознайомилися з важливими для громади об'єктами та перспективними напрямками розвитку, які потребують підтримки й подальшої реалізації.

Зокрема, було оглянуто два важливі проекти:

- ◆ Річківську школу, яка сьогодні потребує заміни даху та ремонту фасаду, аби забезпечити належні та безпечні умови для навчання дітей;
- ◆ Спортивний зал – важливий проект, який Пилипецька громада планує реалізувати

для розвитку спорту, фізичного виховання молоді та активного способу життя.

ментує **Віталій Пиринець**, голова Пилипецької громади
Інформує Пилипецька ТГ

Три погляди на три вистави в Хусті: «Яго», «Портрет Доріана Грея» та «Гуцулка Ксеня»

Психологія «Яго», естетика «Доріана Грея» та код «Гуцулки Ксені»: три погляди на вистави в Хусті

Сучасний театр давно перестав бути лише місцем для класичного дозвілля – сьогодні це простір для рефлексії, пошуку сенсів та гострих емоцій. Репертуар Закарпатського обласного театру драми та комедії настільки різноманітний, що охопити його одним поглядом просто неможливо.

Щоб показати багатогранність театру, ми запросили трьох різних авторів поділитися враженнями від трьох абсолютно несхожих вистав. Що з цього вийшло? Відверті зізнання, мурахи по шкірі та бажання повертатися до глядацької зали знову і знову. Пропонуємо вам зануритися у цей театральний експеримент і, можливо, знайти виставу, яка змінить і ваш світогляд.

ЯГО

«Яго» – це п'єса за мотивами трагедії Шекспіра «Отелло», де в центрі уваги опинилася найнапруженіша лінія сюжету – лінія самого Яго. Він – хорунжий благородного мавра Отелло, інтриган, який заздрить своєму командирі і руйнує його життя наклепами, готовий йти по головах, аби здобути все, що він, мовляв, заслужив.

Я сиділа в залі як звичайний гість, до цього не ознайомлений з першоджерелом. Для мене це була звичайна вистава, яка не передбачала нічого серйозного. Ну, подивлюсь я якусь психологічну драму, ну і що в ній особливого? Здавалося, що подивлюсь і забуду. Але вже з перших хвилин я зрозуміла, що глибоко помилилась.

Дуетна гра акторів спочатку здається дивною, ніби неприродною. Та коли починаєш замислюватися і розуміти сенси, то все перевертається з ніг на голову: серце починає битись швидше, очі хочуть ще хоча б на секундоку залишитись в цьому вимірі, а слух насолоджується ідеально підібраними звуками.

З часом ти перестаєш бути глядачем. Ти вже всередині цієї історії. Відчуваєш, як під-

крадається напруга, як вона росте, стискає горло, не дає вдихнути на повні груди.

Особливої сили виставі додає символізм. Мінімалістичні, але влучні образи формують додатковий рівень сприйняття: руки акторки та хустинка – крихка, майже невловима присутність Дездемони, її чистота й водночас приреченість. Мішок з монетами – уособлення Родріго, його сліпої залежності та готовності платити за ілюзії. Пляшка з вином – символ Кассіо, його слабкості, через яку Яго так легко запускає ланцюг руйнування.

Ці деталі говорять голосніше за слова.

Емоційно вистава працює точно й безжально. Напруга зростає поступово, але невідворотно. В якийсь момент ловиш себе на тому, що починаєш замислюватися над своїм життям і думати, чи немає в тебе таких Яго у житті. А може, ти й сам є тим самим Яго? І найсильніше – це усвідомлення: трагедія відбувається не через силу, а через слабкість, не через правду, а через майстерно посягнув брехню.

«Яго» – це не просто інтерпретація класики. Ця вистава – не про сюжет. Вона про відчуття. Про той момент, коли людська душа тріскається, і крізь ці тріщини виходить щось темне й неконтрольоване. Вона залишає після себе слід. Такий, що ще довго сидиш мовчки, дивлячись в одну точку, і намагаєшся зрозуміти: це була лише гра акторів... чи щось значно більше?

Січ Тамара

ПОРТРЕТ ДОРІАНА ГРЕЯ

Містична драма «Портрет Доріана Грея» створена за мотивами однойменного роману Оскара Вайльда. Сам твір – це класика, яка живе вічно. А його сценічна інтерпретація – це щось таке, що змусить вас казати «Вау!» кожні десять хвилин.

Непроста, проте старанна та неперевершена робота режисерського складу дає нам змогу глибоко зануритись у світ людських пристрастей, морального вибору та краси. То чим саме ця вистава так глибоко чіпляє і привертає увагу щоразу ширшої публіки?

Насамперед мушу відзначити гру акторів. Їхнє виконання ролей наскрізь просякнуте професіоналізмом, досконало акторською майстерністю. Нарцисизм, самозакоханість, аморальність Доріана – все це ідеально передав **Олексій Поган**. **Сибілу Вейн**, талановиту театральну акторку з роману, втілила на сцені не менш прекрасна актриса – **Яна Тегза**. «Ангел» та «демон» головного героя – художник **Безіл Голворд** та лорд **Генрі Воттон** також були зіграні з найвищим акторським почуттям.

Весь контраст їхніх образів був утілений на сцені з неймовірною точністю. Переконлива та майстерна гра артистів спонукає нас всіх переживати за головних героїв, викликаючи у нас найрізноманітніший спектр емоцій – від співчуття нещасній долі **Сибіли Вейн** до злості на **Доріана Грея** за його мерзенні вчинки.

По-друге, зачаровує глядачів фантастична сценографія. Декорації, світло, спецефекти та костюми – приковують до себе погляди всього залу. Ви відчуєте, як пришвидшується ваше серцебиття з появою світлової проекції потворного портрета Доріана на сценічному тлі. Мурашки бігають по шкірі, коли динамічне світло стає червоним, символізуючи кульмінацію вистави. Робота сценографки **Ганни Поштак** є неозціненною, адже саме вона додала виставі містичності.

І, нарешті, жива музика у виставі. Прекрасний камерний ансамбль під керівництвом **Катерини Гидзи** звучить неймовірно на сцені. Класична

музика набирає динамічності в моменти найбільшого театального напруження. Гармонійне кресендо змушує ваші емоції так само поступово наростати, як мелодичне димінуендо – стихати. Ліричні вокальні відступи також заслуговують на найвищу похвалу. Ансамбль надає виставі особливої, чарівної витонченості.

Щоразу відвідуючи наш театр, я спостерігаю за його активним розвитком – за мистецтвом, яке народжується там. Вистава «Портрет Доріана Грея» є апогеєм цієї творчості, плідної роботи акторського складу та режисури. Особисто я бачила цю виставу двічі, проте охоче передивилась б і втретє, і навіть учетверте. Це саме та постановка, у якій ти завжди відкриваєш для себе нові сенси, деталі та образи.

Павлова Анастасія

ГУЦУЛКА КСЕНЯ

Музикл «Гуцулка Ксеня» – яскрава листівка з минулого, що оживає на очах. Її поставив **Іван Войтюк** – київський режисер, який приїхав до нашого міста з метою створити щось таке, що житиме вічно. Історія Гуцулки Ксені вже давно увійшла у фольклор, а зараз ми маємо змогу не просто слухати про неї, але і дивитися на сцені.

Щойно гасне світло, глядач переноситься з театральної зали до засніжених Карпат, де повітря просякнуте ароматом хвої, а звуки трембіти відлунують у самих грудях. Це подорож у 1939 рік, у Ворохту, де на тлі передчуття великих історичних змін розквітає

історія кохання, що стала легендою.

Зав'язка вистави нагадує класичну комедію положень: американські емігранти приїжджають у гори, щоб одружити племінника Ярослава з «свідомою україночку». Це головна умова для отримання мільйонного спадку. Коли Яро зустрічає Ксеню, між ними миттєво спалахує почуття, проте на шляху до щастя стає фінансова зацікавленість.

Дійство супроводжується живою музикою оркестру під керівництвом **Катерини Гидзи** та динамічною хореографією, що дозволяє максимально зануритися в атмосферу Карпат. Інструментальний супровід створює полотно, яким хочеться насолоджуватися навіть без прив'язки до сюжету. Українське танго, ключовий елемент партитури Барнича, зачаровує своєю пристрасною та елегантною.

Цей ефект підсилюється ювелірною роботою зі світлом та костюмами. Останні тут – це речі, що «проживають» власну історію, підкреслюючи трансформацію героїв. Світлові акценти гармонізують простір, об'єднуючи музику й дію в єдиний візуальний код.

Центральним питанням постановки є пошук ідентичності. Через історію про спадок Іван Войтюк розкриває глибшу тему: що саме робить нас українцями? Глядачів, знайомих із оригінальним сюжетом, чекає сюрприз – завдяки рішенню директорки та художньої керівниці театру **Олесі Чепелюк** фінал пропонує героїні шлях, який резонує з викликами сьогодення.

Отже, «Гуцулка Ксеня» – це більше, ніж романтична історія про мільйони. Це твір про повернення до себе. Головна сила музиклу полягає в тому, що через легку форму він ставить фундаментальне питання: що є справжнім – чеки в іноземній валюті чи поклик рідної землі? Цю виставу варто побачити кожному, хто шукає в театрі не лише розваги, а й привід замислитися над власним корінням.

Віктор СМЕРЕКА

Фото з архіву Закарпатського обласного театру драми та комедії

У березні в Хусті народилося 36 немовлят

Хустська центральна лікарня інформує, що в закладі за березень 2026 року народилося 36 немовлят, з яких: 20 дівчаток та 16 хлопчиків.

Вага найбільшої дитини 3.670 кг, а найменшої – 2.270 кг. Також серед новонароджених є двійня дівчаток із села Забрідь. Вітаємо щасливих батьків і щиро бажаємо всім діткам мирного неба, міцного здоров'я і щасливого майбутнього! Дякуємо, що обираєте наше пологове відділення, – йдеться у публікації Хустської центральної лікарні.

З 1 квітня стартували виплати 1500 грн у межах програми цільової підтримки для пенсіонерів та вразливих категорій

І отримують пенсіонери за віком, люди з інвалідністю, малозабезпечені родини, отримувачі базової соціальної допомоги, ВПО серед отримувачів соціальних виплат, багатодітні сім'ї, одинокі матері.

Якщо людина одночасно належить до кількох категорій отримувачів, виплата буде проведена один раз.

Кошти надійдуть один раз протягом квітня на рахунки в

банках або через Укрпошту. Додаткових заяв чи звернень не потрібно.

«Програма розрахована підтримати тих, хто з огляду на рівень доходів відчуває вплив росту світових цін на вартість життєво необхідних продуктів і послуг», – зазначила прем'єр-міністерка України Юлія Свириденко.

Інформує Закарпатська ОВА

Інформаційна тиша під час та після вибухів – це безпека: чому не можна публікувати «прильоти»

В умовах воєнного стану в Україні діють чіткі обмеження щодо оприлюднення інформації про результати роботи ППО та наслідки ворожих ударів.

Нещодавній обстріл Закарпаття ворожими БПЛА підтвердив, що навіть на четвертий рік війни, частина мешканців регіону досить легкоможно ставиться до заборони публікування в соцмережах даних про результати прильотів. Про це повідомляє Закарпатська обласна прокуратура.

Нагадуємо для всіх: медійників, блогерів, журналістів і кожного громадянина ЗАБОРОНЕНО публікувати:

– місця «прильотів». Йдеться про будь-які дані адрес чи впізнавані об'єкти, за допомогою яких противник зможе визначити локацію; – фото та відео роботи ППО;

– наслідки обстрілів до офіційного повідомлення; – будь-які деталі, що можуть допомогти ворогу скоригувати удари.

Діліться офіційною інформацією від уповноважених установ (ЗСУ, ОВА, ДСНС, прокуратура, СБУ, поліція).

ОДНОЗНАЧНО жодних «постів з місця подій» у реальному часі.

За несанкціоноване поширення такої інформації передбачена кримінальна відповідальність – за ст. 114-2 КК України (несанкціоноване поширення інформації про направлення, переміщення зброї, озброєння та бойових припасів в Україну, рух, переміщення або розміщення збройних Сил України чи інших утворених відповідно до законів України військових формувань, вчинене в умовах воєнного або надзвичайного стану).

Чому це важливо:

– ворог аналізує кожен пост і використовує його для коригування ударів; – фото чи відео можуть «видати» позиції ППО; – передчасна публікація – це ризик повторних атак; – під загрозою можуть опинитись життя рятувальників і цивільних.

Якщо виявили уламки ракети або бойового БПЛА – не підходьте і не торкайтеся. Закликаємо негайно повідомляти про небезпечні знахідки відповідні служби: ДСНС – 101, поліцію – 102.

Навіть одне фото чи сторіз може мати фатальні наслідки. Закликаємо бути відповідальними і виважено підходити до публікування таких даних у соцмережах чи месенджерах. Не допомагайте ворогу коригувати удари.

Пресслужба Закарпатської обласної прокуратури

Звіт про роботу ЦНАПу Хустської ТГ у березні

З 1 по 31 березня 2026 року в Центрі надання адміністративних послуг міста Хуст було надано 2584 адміністративні послуги. А саме:

- державна реєстрація права власності на нерухоме майно та інших речових прав – 245;
- реєстраційні дії щодо юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців – 98;
- витяги з реєстру територіальної громади – 795;
- довідки про зареєстрованих осіб – 144;
- послуги єдиного вікна «Я – Ветеран» – 46;
- архітектурні послуги – 90;
- реєстрація та зняття з реєстрації місця проживання – 159;
- земельні питання – 83;
- оформлення та видача посвідчень водія на право керування транспортними засобами – 12;
- перереєстрація транспортних засобів – 3;
- отримання відстрочки від призову на військову службу – 143;
- послуги управління соціального захисту населення – 300;
- оформлено 87 паспортів громадянина України з безконтактним електронним носієм (ID-картка);
- оформлено 270 паспортів громадянина України для виїзду за кордон з безконтактним електронним носієм;
- інші послуги – 109.

Також управлінням надано 51 відповідь на запити.

Інформує Центр надання адміністративних послуг Хустської ТГ

Фермери Закарпаття можуть отримати державну підтримку

Стартував добір заявок через Державний аграрний реєстр на спеціальні бюджетні дотації для розвитку тваринництва.

Суми підтримки:
– 7 000 грн на корову – від 3 до 100 голів;
– 2 000 грн на козу чи вівцю – від 5 до 500 голів.

Заявку можна подати лише за одним із напрямів. У 2026 році допомогу можуть отримати і ті господарства, які вже залучали аналогічні дотації протягом попередніх років.

Подоробиці: <https://tinyurl.com/2wxfyhmx>.

«Хустське виробниче управління водопровідно-каналізаційного господарства, відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги» повідомляє про те, що згідно рішення Виконавчого комітету Хустської міської ради «Про встановлення Хустському ВУВКГ тарифів на послуги централізованого водопостачання та централізованого водовідведення» №199 від 01.04.2026р. з 01.04.2026р. встановлено вартість послуг з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення в таких розмірах:

Категорія споживачів	Централізоване водопостачання, грн./м ³		Централізоване водовідведення, грн./м ³	
	Без ПДВ	з ПДВ	Без ПДВ	з ПДВ
Споживачі, які не є суб'єктами господарювання у сфері централізованого водопостачання та централізованого водовідведення	37,58	45,10	29,05	34,86

ХУСТЬКА РАЙОННА РАДА

Оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності для здійснення незалежної оцінки об'єктів комунального майна, що перебувають у спільній власності територіальних громад селища та сіл Хустського району Закарпатської області та підлягають передачі в оренду шляхом проведення електронного аукціону, а саме:

– нежитлова будівля колишнього складу №6 (літ. Б), одноповерхова, загальною площею 206,0 кв.м, що знаходиться за адресою: 90400, м. Хуст, вул. Небесної Сотні, 122, Хустського району, Закарпатської області.

Учасникам конкурсу необхідно подати до Хустської районної ради заяву на участь у конкурсі за встановленою формою.

До заяви учасник конкурсу подає два пакети документів у двох закритих конвертах.

У першому конверті з позначкою «Конкурсна документація» повинна міститися конкурсна документація,

яка подається в письмовій формі за підписом уповноваженої посадової особи учасника, прошита, пронумерована та скріплена печаткою в запечатаному конверті та має містити:

- перелік наданих документів із зазначенням номерів сторінок (зміст);
- копію установчого документа претендента;
- копії кваліфікаційних документів оцінювачів, які працюють у штатному складі та яких буде залучено до проведення оцінки й підписання звіту про оцінку майна, завірені їхніми особистими підписами;
- копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, виданого претенденту Фондом державного майна України;
- інформацію про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним із незалежної оцінки майна, у тому числі подібного майна тощо).

Письмові згоди оцінювачів, яких буде додатково залучено претендентом до проведення робіт з оцінки майна та підписання звіту з оцінки майна, завірені їхніми особистими підписами.

Конкурсна документація запечатується в одному конверті, який у місцях склеювання повинен містити відбиток печатки учасника конкурсного відбору.

На конверті має бути зазначено: Маркування «Конкурсна документація».

Повне найменування й місцезнаходження замовника.

Назва об'єкта оцінки.

Повне найменування (прізвище, ім'я, по батькові) учасника конкурсу, його місцезнаходження (місце проживання), ідентифікаційний код за ЄДРПОУ, номери контактних телефонів.

У другому конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» повинна міститися пропозиція щодо вартості виконання робіт, калькуляція витрат,

пов'язаних із виконанням робіт, а також термін виконання робіт.

На конверті має бути зазначено:

1. Маркування «Конкурсна пропозиція».
2. Не відкривати до 27.04.2026 року.
3. Повне найменування й місцезнаходження замовника.
4. Назва об'єкта оцінки.
5. Повне найменування (прізвище, ім'я, по батькові) учасника конкурсу, його місцезнаходження (місце проживання), ідентифікаційний код за ЄДРПОУ, номери контактних телефонів.

Термін виконання робіт – до 5 календарних днів.

Конкурс відбудеться 27.04.2026 року о 10:00 годині в адмінбудівлі Хустської районної ради за адресою: м.Хуст, вул. Карпатської Січі, 21 (III поверх, малий зал засідань).

Кінцевий термін подання документів для участі в конкурсі – 21 квітня 2026 року (включно) за адресою: м.Хуст, вул. Карпатської Січі, 21, приймальня в.о. голови Хустської районної ради. Телефон для довідок: (03142) -4-35-13.

ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁS 2026

Tájékoztató a magyar országgyűlési képviselők választásáról a KÁRPÁTALJÁN élő magyar állampolgárok részére magyarországi lakcímmel NEM rendelkező magyar állampolgárok

Amennyiben Ön a szavazási levélcsomag kézbesítését Magyarország kárpátaljai külképviseleteire (UNGVÁRI FŐKONZULÁTUS vagy BEREGSZÁSZI KONZULÁTUS) vagy Magyarországon a kijelölt települések polgármesteri hivatalában működő helyi választási irodába kérte:

A SZAVAZÁSI LEVÉLCSOMAG ÁTVEHETŐ személyesen a választópolgár által a regisztrációs kérelemben megjelölt helyszínen és módon:

SZEMÉLYESEN	A kérelemben megjelölt magyar külképviseleten (UNGVÁRI FŐKONZULÁTUS vagy BEREGSZÁSZI KONZULÁTUS)	az UNGVÁRI FŐKONZULÁTUSON vagy a BEREGSZÁSZI KONZULÁTUSON (kijevi idő szerint) 2026. március 28. és április 10. között minden nap (hétfévégén és ünnepnapon is) 7.00 órától 21.00 óráig, április 11-én 7.00 órától 22.00 óráig, és a szavazás ideje alatt április 12-én 6.00 órától 19.00 óráig
SZEMÉLYESEN	A kérelemben megadott - erre kijelölt - magyarországi településen, a polgármesteri hivatalban működő helyi választási irodában.	2026. március 28. és április 11. között munkanapokon 9.00 órától 16:00 óráig és a szavazás ideje alatt április 12-én 6.00 órától 19.00 óráig

A szavazási levélcsomag személyes átvétele során a választópolgárnak személyazonosságát érvényes magyar vagy más (ukrán) fényképes igazolvánnyal kell igazolnia. Amennyiben a külföldi személyazonosító okmányon és az átvételi jegyzéken szereplő személyes adatok eltérnek, úgy az eltérés tisztázása érdekében további dokumentumok (magyar lakcímkártya, honosítási okirat) bemutatása válhat szükségessé.

A szavazatot tartalmazó VÁLASZBORÍTÉK LEADÁSA történhet:

Magyarország külképviseletein (UNGVÁRI FŐKONZULÁTUS vagy BEREGSZÁSZI KONZULÁTUS)	az UNGVÁRI FŐKONZULÁTUSON vagy a BEREGSZÁSZI KONZULÁTUSON (kijevi idő szerint) 2026. március 28. és április 10. között minden nap (hétfévégén és ünnepnapon is) 7.00 órától 21.00 óráig, április 11-én 7.00 órától 22.00 óráig, és a szavazás ideje alatt április 12-én 6.00 órától 19.00 óráig
Magyarországon az országgyűlési egyéni választókerületek székhelyein, a polgármesteri hivatalban működő helyi választási irodában.	2026. március 28. és április 11. között munkanapokon 9.00 órától és 16:00 óráig és a szavazás ideje alatt április 12-én 6.00 órától 19.00 óráig

II.

A magyarországi lakcímmel RENDELKEZŐ magyar állampolgárok:
személyesen szavazhatnak a magyarországi lakóhelyük szerint kijelölt szavazókörben.

A magyarországi lakcímmel rendelkező választópolgárok, akik jelentkeztek a külképviseleti szavazásra, **a kiválasztott külképviseleten 2026. április 12-én, vasárnap (6.00 és 19.00 óra között) adhatják le szavazatukat kizárólag személyesen** (az ukrán külképviseletek esetén ez a kijevi időt jelenti). A szavazás feltétele, hogy személyazonosságukat igazolják a következő, magyar hatóság által kiállított érvényes igazolványok valamelyikének bemutatásával: **személyazonosító igazolvány, útlevél vagy vezetői engedély.**

Інформаційна публікація згідно з договором.
Замовник – Консульство Угорщини в м. Берегове

Редакція не завжди поділяє думку авторів. Ніхто не має права примушувати редакцію публікувати той чи інший матеріал. Передрук без дозволу редакції заборонено. Редакція залишає за собою право вносити правки до матеріалів, що публікуються у газеті. Свідоцтво реєстрації ЗТ №725/317 Р від 28.02.2019
Адреса друкарні: видавництво «А-Прінт» ТОВ «ДІМ», м.Тернопіль, бульвар Т.Шевченка,1
Наша адреса: 90400, м. Хуст, вул. Корятовича, 3. Тел.: +380 (97) 074 77 07.
E-mail: khust.visnyk@gmail.com
Друк офсетний Ум. Друк. Арк. 1. Наклад 10000 прим.
Директор Н.Головко
З питань розміщення реклами звертайтеся за номером телефону: +380 (97) 074 77 07

<https://visnyk-khust.com.ua/>

<https://www.facebook.com/visnikkhust>